

Broj 3. Zagreb Godine 1947.

S a d r ž a j

PRVA GODIŠNJICA

6.VI.1946. - 6.VI.1947.
Uspomeni drage Sestre Lize

Na današnji dan pada godišnjica "smrti" naše drage Pretsjednice prof.Jelisave Vavre, naše drage SESTRE LIZE.

Velimo - godišnjica Lizine "smrti" ....

Ali ne! ... Nije to godišnjica njene smrti! Nije to godišnjica žalosti niti suza !

Danas slavimo prvu godišnjicu njenog novog Života, onog pravog, punog, blistavog i čistog Života!

Danas slavimo prvu godišnjicu njenog novog rodjenja u novome svijetu i u novom, intenzivnom radu.

Mi smo se danas opet okupili uz sestru Lizu, da joj izrazimo ljubav, da odamo čast njenome Duhu, njenome Radu i njenom Životu, što ga je sprovela medju nama točno do danas u ČISTOJ ŽRTVI za napredak i razvitak Društva, t.j. za ciljeve tako visoke i divne, da jedva možemo shvatiti njihovo pravo značenje.

Jedna od naših sestara gleda s.Lizu kao "BIJELU RUŽU ", a jedan od braće prikazuje plemenitost njenu kao "BAŠĆU BIJELIH RUŽA ". Neophodno je potrebno nadovezati na to i podvući, da je čitav život s.Lize, a napose razdoblje, što ga je utrošila za T.D-vo, jedna " BAŠĆA BIJELIH LJILJANA ".

Ovu svoju bašću, točno prije godinu dana, na pragu svog odlaska, predala je nama, da je njegujemo, da razvijemo cvijeće u bašći snagom našega Srca, da je oplemenjujemo čistoćom našega rada, predanošću naših misli, te požrtvovnošću našega napora, truda i ljubavi.

I danas, eto, procvao je p r v i BIJELI LJILJAN od onih brojnih sjemenki, što ih je zasijala misao i volja drage s.Lize prije njenog odlaska.
To je zaista njen prvi ljiljan, što smo ga mi sami uzgojili tokom minule godine i to bez fizičke nazočnosti s.Lize. On je toliko jak i toliko čist, koliko smomi bili jaki i nepokolebljivi, čvrsti, ustrajni, pa i čisti u našem radu.

Velika zahvalnost treba da resi naše misli i srce za Lizin uzvišeni zanos PROMETEJA ... za onaj veliki dar PLAMENA ... za onu ČISTU VATRU LJUBAVI, koju je nama donjela iz ADYARA, te ju je čuvala i podržavala vjerno i požrtvovno do zadnjega svog daha ... za ono njeno - veoma često poradi našeg nerazumjevanja-bolno SRCE, koje je za nas ipak uvijek predano kucalo i radilo.

Žrtvom svoje ljubavi - poput Prometeja - bila je prikovana naša draga s.Liza uz pećinu našega Društva i zagledana u NJEGOV ZVJEZDANI IDEAL - tiha, skromna i uvijek nasmijana, strpljivo i hrabro je podnosila sve teškoće, patnje i boli radi našeg nerazumjevanja i to tako mirno, da to nitko nije zamjećivao, a niti naslućivao.

Sestra Liza je Društvu žrtvovala svoj Život, nadahnjivala i pokretala rad na svoj karakterističan - vrlo često nama nerazumljiv i neshvatljiv način, Ona je nosila hrabro i neustrašivo naš teret društvenog rada i života, te nas je uzdizala u Svijet NJEGOVE LJEPOTE I DOBROTE.

Kada je fizički bila medju nama, osjećali smo čistoću njenih osjećaja i misli u tišini atmosfere ovih društvenih prostorija. Isto tako je i danas - iako iz Visina - ali ipak iz nepo-

sredne blizine šapuće, ona tiho i ponovno uzdiže nas k onoj Ljepoti i vodi nas u svijet one Ljubavi gdje plamsa ŽIV PLAMEN VATRE NJENOGA SRCA i od kuda dopire milozvučan zov SAVRŠENOG ČOVJEKA : "Izadjite iz svoga svijeta i udjite u naš svijet,"

Baš za taj sveti i neokaljani PLAMEN, što ga je nama poput Prometeja predala na čuvanja - treba da joj budemo zahvalni,mi i svi oni koji dodju poslije nas.

Bez njenog požrtvovnog rada i života, možda ne bi bilo Društva, ne bi bilo nas ovdje, ne bi bilo niti današnjeg dana, niti ove svečane i radosne atmosfere, ne bi bilo ovog rezultata što smo ga u ovom godišnjem razdoblju postigli u zajedničkom i požrtvovnom radu za Društvo i za pojedinca, za narod i za čovječanstvo. Takodjer ne bi bilo možda niti ovih snažnih i novih težnja u srcu našem, koje su porasle i ispunile dubinu naše duše i našega srca. Ne bi bio možda otvoren PUT u novi naš Život i za novi rad ...

Svake godine na ovaj dan okupljat će sestra Liza svoju djecu u svojoj bašći BIJELIH LJILJANA, da se proslavi u čistoći mirisa godišnjicu rada i svladanih poteškoća, postignutih uspjeha u razvitku Društva i svakog pojedinog člana za korist naroda.

Točno prije godinu dana, miris BIJELIH LJILJANA ispunjavao je srca svih okupljenih u ovoj dvorani i ujedinio i učvrstio sve u jednom svetom i drugarskom zagrljaju i predanosti za rad iciljeve Društva.

Danas, kada smo prešli jedan zamašan put, sami, bez fizičke nazočnosti sestre Lize, prelazimo granicu i ostavljamo prvi miljokaz iza nas, kok se u sunčanoj daljini javljaju pred nama obrisi novih brojnih miljokaza na putu za rad, za razvitak i napredak Društva.

Danas se otvaraju novi vidici, novi usponi i novi napori! Prema planu, u najbližoj perspektivi zapažamo pred nama šest novih miljokaza, dok u "Bašći" imamo uzgojiti i razviti nove BIJELE LJILJANE, koji treba da budu plodniji, bujniji, puniji i bogatiji Ljepotom, mirisom Ljubavi, te požrtvovnošću i čistoćom u radu za napredak Društva, naroda i čovječanstva.

Radi toga u ovom divnom DOMU ne može nikad da vlada tužno raspoloženje i atmosfera straha. A nema mjesta niti suzama žalosnicama, jer nas pokreće i pomaže nam snaga sestre Lize, njen zanos, njena neustrašivost i postojanost.

Nad nama bdije njena nevidljiva majčinska ruka i njena zadnja oporuka " LJUBAV I SAMO LJUBAV, braćo moja", a to znači ljubav za neumorni i požrtvovni, čisti i nesebični rad za napredak i savršenstvo čovječanstva, koje se pojavljuje na horizontu novoga razdoblja u povjesti čovječanstva na zemaljskoj kugli.

Jer samo Ljubav i Razumjevanje i opraštanje, izgradit će MIR u zagrljaju BRATSTVA I JEDINSTVA svih nacija na zemlji.

Potpretsjednik

- - -. - - -

Ko živi za velike ideje, ko njima i život svoj rado žrtvuje, taj je velikan.

Silvio Pellico

MOJ PRVI SUSRET SA POK.PRETSJEDNICOM JELISAVOM VAVRA

Jednog zimskog predvečerja, kad je svečano bijelo ruho obujmilo cio grad, a srebrno inje i snježne pahuljice milovale prolaznike i nagovještavale skoro Rodjenje Djeteta Isusa, povela me moja draga sestrica Verica Gendić u dom njene ljubljene Pretsjednice.

Stupivši pred vrata , obuzeo me osjećaj, kao da ću vidjeti neku ženu strogog izgleda, suviše ponosnu, te sam i u nekom strahopočitovanju čekala Njenu pojavu. Ah Bože ! kakvo li iznenadjenje. Zar je to Pretsjednica ? Ne, to je Andjeo koji je sišao s Nebesa.

Dobro mi došla, izvoli, izvoli udji. Njene prve riječi. Možda je vidjela suzu u mojem oku, a možda i nije, s tim sam joj sve rekla. Odkud tolike nježnosti i profinjenosti, odkud taj divan stav njenog umiljatog tijela, odkud taj neobičan način nježnog rukovanja? Sve je to vrvilo u mojoj glavi. Zbilja, rekoh sebi: Ona je Božanska.

Liza mi je govorila toliko lijepih stvari, a ja sam šutjela, kako bi mogla iz te divne duše i čistog srca crpiti ljepotu Najuzvišenijeg Života.

Pomalo sam pogledavala prema drugim odajama. Žudeći da vidim kakve se još ljepote kriju medju tim zidinama. Jednom se Liza ustane i reče: podji da vidiš i ostalo. /Zbilja,kako je pročitala moje misli./ Obuzeo me neobičan osjećaj poštovanja prema odaji kojoj smo pošli. Prošao me neki ugodan drhtaj. Otvorivši salu Liza mi reče: tu ćeš i ti govoriti. Ja, ja sam se sbunila, mislim da sam presitan crv da mogu govoriti pred dušama koje su tako savršene i čiste. Slike velikih naših Učitelja kao da su mi se smješile. A nanizane stolice nagovještavale su mi, koliko ima mnogo divne Braće i Sestrica. A zatim smo prišli fikusu, koji je bujan u svojoj divnoj zelenilosti bio toliko lijep, čak raskošan da sam ga pogladila i s time ga pozdravila. A on onako ponosan njegovan od najnježnije ruke, kao da mi veli: dobro mi došla.

Šuteći stajali smo mi troje, Liza fikus i ja, slučajući tajanstvene akorde večernjega zvona i snježne vijavice u oči Rodjenja Božanskog Djeteta.

I tako sam spoznala dubinu ljubavi Teozofskog Društva "Ljubi bližnjega kao samoga sebe."

I sretna poletim kući, noseći moj najljepši dar Dragoga Božića mojoj braći, mojem domu novu sreću, novu radost, noseći Lizinu ljubav u tu divnu zimsku bijelu noć. A iza snježnih oblaka ukazale su se nestašne i čarne zvjezdice pjevajući:

L I Z O

U Tvome srcu ljubav vrije,
A Srce Tvoje ni Tvoje nije.
Jer ljubav u Tebi tolika vlada,
Da Tvoje Srce Tebi ne pripada.

Tvoja duša svjetlo plavu boju prima,
Boju koju samo u Nebesima Andjeo dobiva.
Oko Tebe lepršaju niti od srebra i zlata,
I satkala si od njih Lizo Tvome Srcu
Put do Nebeskih vrata.

Alka Mosić

Drage sestre i draga braćo !

Kadgod pomislim na našu dragu Lizu, uvijek me prožimlje neki osjećaj ljupkosti, duša mi se rastapa od miline, a srce mi jače zakuca !

Liza je ostavila u meni najdublji utisak, ona mi je bila stalno putokazom i buktinjom, koja me je blagom rukom vodila i upućivala na mom putu k Istini !

Poznavao sam ju kroz više od 20 godina ! Uvijek je bila jedna te ista, blaga i ljubezna sestra, te sam imao osjećaj, kao da iz nje neprekidno zrača njena velika ljubav !

Obično se kaže, da su veliki ljudi skromni i čedni ! Liza je je bila i jedno i drugo, ona je bila utjelovljena ljubav ! Ona je imala silno razvijeno pamćenje, vladala je sa više jezika, ali se time nije nikada hvalisala ili isticala. Ona je zaista bila naš najveći teozofski prvoborac, poletan i oduševljen teozofski radnik, komu nema premca !

U više navrata imao sam sreću, da sam mogao s njome putovati u inostranstvo. Tamo sam tek upoznao njenu pravu veličinu. Najvidjeniji teozofski radnici iz velikoga svijeta prilazili su joj i srdačno se pozdravljali s njom, kao stari, davni znanci i prijatelji ! Rado sam pratio Lizu, jer sam se putem nje upoznao sa mnogo interesantnih ličnosti iz teozofskog svijeta.

Za Lizu se obično kaže, da je bila blage i krotke ćudi. Medjutim ja sam imao prilike, da vidim, kako je znala biti i te kako jaka i energična, kada se je radilo o teozofskim stvarima ili u korist kojega njenog bližnjega. Nikada nije tražila nešto u svoju korist, bila je do skrajnosti nesebična, bila je tako rekući čovjek bez želja !

Za svu njenu veliku ljubav, koju nam je ona stalno kroz dugi niz godina iskazivala, najbolje ćemo joj se odužiti time, da se povedemo njenim primjerom, da ju slijedimo i da postanemo gorljivi teozofski radnici poput nje !

Liza će nam u našem stremljenju i našem naporu sigurno pomoći i na njenim usnama zatitrat će njen, nam toli dragi i blagi smješak, koji nam je znao više kazivati, nego li bi se to dalo izreći sa mnogo riječi !

Lizu ne ćemo i ne možemo nikada zaboraviti, mi ćemo ju u našim srcima zadržati u stalnoj i harnoj uspomeni !

Milan Reiching

- - - - - - -

LIZIN DAN SLAVE .

Braćo moja, Liza nas je zvala
Da se okupimo na dan njene Slave
Ona nam je svima Ljubav dala
I blagoslov povrh naše glave ...

Danas, Lizo, godinu je dana
Što Ti svojim putem ode duša.
Od Majstora Ti si odabrana,
Njihov doziv, da Ti srce sluša.

O Lizo, Ti sama pjesma jesi
I sjaj, svjetlo, jedan tračak sunca,
Što sjaš vječno i sjati ćeš nad nama
Spuštajuć se s najdaljeg vrhunca.

Frida

NA SMRTNI DAN NAŠOJ DRAGOJ SESTRI LIZI !

I kao da ćutim
Dah i sjenu njenu,
Danas našom sredinom,
Kao da kruži,
Laganim hodom,
U našem današnjem
Teozofskom skupu.
Kao da nam se smješi,
Te ispričavajući se, nas tješi,
Poradi toga,
Da nije za svu
Braću Teozofe vidna.

Ali mi je svi ćutimo,
Kao da nam je, kao
Nekoć za zemaljskog života,
Potpunoma vidna.
Ćutimo je,
U dušefnim mislima
Našeg najdubljeg Ideala,
Što nam je ona
U svojim divnim govorima,
Nekoć, za njenog života,
Od sveg srca i duše dala.

Za svu braću Teozofe
Ona je znala
Najdivniju
Utjehu dati,
Kad ih je tištila
Bud kakova briga
I života jadi.

Svojim divnim
Poletom duševnim
Za svakoga je ona
pravu riječ
Na pravome mjestu znala
I zato joj naša
Nezaboravna
Preko groba hvala.

Stjepan Jakobčić

- - - . - - -

Spominjem se je kao dragu toplu dušu - mogla bih reći - kao jedinu - koja je s božanskom upravo strpljivosti i majčinskom ljubavi i razumijevanjem saslušala sve tegobe i nedaće životne i toplim i blagim riječima upravo odnosila svu tugu s duše čovjekove.

Kao draga majčica pozdravila nas kod dolaska i otpratila s toplim željama kod odlaska, uvijek u svojoj poniznoj skromnosti i tihoj blagosti - za svakog je našla pravu riječ, toplu utjehu i mudri savjet i jednoga dana - dodjosmo opet i Nje ne bijaše kod vratiju, da nas kao obično pozdravi - nestade Je .... kao lahorić .... kao ptičica otprhnula je ...... i ostavila nas rastužene ......

Dala nam je najveću sreću - dušama našim - utrla nam je Put - omogućila nam da se uzmognemo dovinuti do najveće sreće - prave sreće - do savršenstva duše - do spoznaje Svejedinstva - do sjedinjenja s NAJVIŠIM !

I mi smo Joj harni i neizrecivo zahvalni .... i s dubokim poštivanjem i ljubavlju neka Joj bude vječni spomen !

O DRAGA NAŠA NEZABORAVNA SESTRO LIZO !

Vera Berković

NA PRVU OBLJETNICU PREMINUĆA SESTRE LIZE

Svi mi ovdje, napose stari članovi, koji smo je dobro poznavali, volili smo je, ljubili, poštivali, zbog njenog ispravnog života, kojim je živjela Teozofiju ....

Kao kćerka i službenica Dobrog Zakona služila Mu vjerno do svog rastjelovljenja.

Kao službenica Istine, ljubila je Mudrost i ljubila život, onaj Božanski Život u Svemu, Koji titra neprestano u svakom Atomu.

Njezin život bio je ljepotom uronjen u Mudrost Života, tako, da jebio onim nutarnjim bogatstvom radosti napunjen i kao takova odslužila vjerno i časno svoju životnu zadaću na svom posvećenom Putu.

Primjerom svoga života koji se preljevao silnim razumjevanjem, onim Svijetlom spoznaje i blagom ljubavi, onom snagom radijacije kojoj je obavijala svakog od nas - potvrdila je veliko razumijevanje Svebratstva - i Jedinstvo Života !

Uvijek i svagdje mi ćemo Lizo - imati Tebe za svjetao primjer Teozofskog života - i neka Ti je divno Božanstvo, u milini Beskraja, a od nas časni Ti spomen i Slava !

Marjeta Dimec

- - - . - - -

VJEČNO KOLO ŽIVOTA

Lizo, da li znaš sad, kad uživaš
U daljini Tvojih vječnih snova,
Koliko Te svi mi osjećamo
Ko da si nam došla posve nova,

Ožarena vječnim suncem sjaja,
Pomladjena, divna, puna sreće,
Kao da nam svima dočaravaš
Vječno Kolo, kako se okreće.

Jer dok sputani smo u fizičkome svijetu,
Ne dosižemo Dvori Tvojih snova ...
Doživjeti jedino Te može
Svijetli duh naš, svaki dan iznova...

Kad se uzvinemo, zahvalnosti puni,
Do najviših sfera vječne sreće,
Vidjet ćemo trajno, vječno Kolo
Sveg života, kako se okreće ....

Frida

- - - . - - -

Litera su mrtva, ali je život vječno zelen.

Lenjin

NAŠOJ DRAGOJ SESTRI LIZI !

Gledam je, gledam
  Duševnim očima
Moje najdublje
  Nutrinje duševne,
Te ne vidim
  Mrtvačkog vela,
A niti grobnog humka
  Što sakriva ostatke
Zemaljskog njenog tijela.

Gledam je, gledam,
  I vidim lik njen
U sunčanom sjaju,
  Najdivnijih
Sunčanih traka
  Vječnosti vječne.

Mladenački polet,
  Njene duševne
Ljupkosti i sklada
  Vlada nad sunčanim
Divnim likom njenim,
  Kao nekoć,
Za života njena
  Na razini zemaljskoj.

Te pjesmu onu najljupkiju,
  Za kojom vječno čezne naša
Ljudska cijela duševna nutrinja.

I ona nije za nas
  Braću Teozofe mrtva,
Jer divno ono, što je ona nama
  Za vrijeme svog
Zemaljskog života dala,
  To živi vječno u nama,
Te niti naša vlastita
  Zemaljska smrt
Otet nam ne može nikada.

Jakopčić Stjepan

- - - . - - -

SONET SESTRI LIZI

Pomozi nam sestro, da možemo zaći
u ljepote divne božanskoga smjera,
jer slaba je spretnost pjesničkoga pera,
da može dubinu tog smisla istaći.

Na drugome svijetu, mi ćemo se naći
u Nirvani vječnog iznad svjetskih era,
gdje dopire prava melodija sfera
i gdje ćemo dublje u ljepote zaći.

O, hvala Ti sestro za svijetla u tmini,
kao lijek za naše tuge u dubini,
gdje cvatu rad Tebe samo ljupke boje.

Sve je tada ljupkost u našoj sredini,
a blistajem zvijezda u noćnoj tišini
čini nam se, sjaju na nas oči Tvoje.

Ivan Paleka

OKULTNI RAD SESTRE LIZE

Draga braćo i sestre,

Danas se nizaju jedan za drugim opisi preraznih vrlina naše drage Lize, koji su pokušaji prikazivanja sjajnih faseta alema, koji se prelјeva u svim duginim bojama.

Od svih Lizinih odlika najzačudnija mi je bila njeno djelovanje na okultnom polju, koje je prividno izgledalo kao posve prirodna pojava. Do te sam spoznaje došla prilikom održavanja predavanja, kad je ona prisustvovala istima. Sjedila je u uglu kraj vratiju, a njene su izražajne oči odražavale svaku njenu misao, svaku bojazan da ne bi pala koja iole deplasirana riječ, a zasjale su poput zvijezda, kad joj se koja zamisao činila ispravnom. Najvažnije je bilo ali ono, što se je nevidljivo dogadjalo.

Trebala sam doživjeti taj polet njene duše koji se prelijevao na mene, njenu pomoć koja se sastojala iz podržavanja i bodrenja, pa da osjetim nešto do tada posve nepoznatoga. Kao da je zračala prema meni, a valjda i prema drugima, svim prisutnima koncentriranu duhovnu radost; preradjivala je onu jakost koju naši veliki Učitelji kod takovih prilika u velikoj mjeri šalju. Ona je tu moćnu struju amalgamirala svojim ljudskim magnetizmom, tako da ju je poput snažnog transformatora učinila pristupačnom i običnim ljudima, pa je atmosfera bila kao nabita dinamičkim zanosom. Imala sam utisak, da preko mene i kroz mene strujaju silni električni valovi, koji su u meni izazvali osjećaj opojenosti koji se ne dade ničim drugim usporediti.

Prošli su ti časovi kad je uslijed Lizine okultne pomoći strujalo kroz mene nešto toliko uzvišenije od moje malene nesavršene ličnosti, da sam u saradnji s njome mogla prisutne, a i sebe uzdignuti bar za kratak čas u više sfere.

Ipak se Lizi ne zahvaljujem za pruženu mi pomoć, kao što ni suncu ne zahvaljujemo što nam daje svijetlost i toplinu, dakle život, jer sunce sija jer ne može drugačije, zračanje vitalnosti je za njega potreba. Mi mu se divimo, mi mu se obraćamo kao izvoru jakosti, ali mu se ne zahvaljujemo, pa tako bi i svako zahvaljivanje Lizi za njeno zračanje snage bilo posve deplasirano. Za jedno bi joj ali ipak htjela izraziti svoju zahvalnost: za spoznaju, do kojeg se stepena može čovjek još u običnom ljudskom tijelu dovinuti, kako može postati akumulator i transformator Njihove neizmjerne jakosti. Ta spoznaja bio je moj moralni oslon u časovima obeshrabrenja i malodušnosti, jer je vizija te buduće snage koju mi je tako evidentno prikazala, i koju će svatko od nas prije ili kasnije dostići, bila jača od onog što me je mučilo.

Stoga je njeno izvabljivanje mojih latentnih snaga i uže spajanje s višim sferama od sveg lijepoga što sam imala prilike kod nje opaziti, ipak najljepše i najuzvišenije bilo.

Ivka Roković

- - - . - - -

Pravi je znak plemenitosti nježno milosrdje.

Shakespeare

V I J E S T I

INTERNACIONALNA LIGA KORESPONDENCIJE

Internacionalna Teozofska liga korespondencije LCL je prije rata postojala u svim zemljama svijeta gdje god je postojalo Teozofsko Društvo. Svrha te lige jest ta, da bude vezom izmedju pojedinih članova T.D. Njen zadatak nije samo, da veže pojedine članove iz različitih zemalja, već i pojedine članove, koji se nalaze izvan krugova u zemlji, da ih medjusobno pismenim putem poveže. Na primjer: neki je član u jednom selu ili mjestu gdje nema Teozofskog Kruga, a rado bi da mu netko objasni neke Teozofske probleme iz bilo kojeg područja; on će se obratiti na tajnika Lige, koji će mu ispostaviti vezu sa onom osobom, koja može da mu odgovori na njegova pitanja. Isto tako, želi netko da bude studija ili čistog prijateljstva radi u vezi s kojim Teozofskim bratom ili sestrom u svijetu. On će se obratiti na tajnika Lige u zemlji, da mu nadje vezu. Na taj način Liga služi proširivanju ideala BRATSTVA i izmjene misli medju pojedinim članovima.

Do sada je obnovljena već u mnogim zemljama svijeta, i u Jugoslaviji se traži odgovarajuća osoba, koja bi htjela preuzeti dužnost korespondentnog Sekretara Lige. Dotle, dok se takova osoba ne nadje vršiti će tu dužnost brat A.Piltaver, koji je po vlastitoj želji imenovan samo privremeno za takovog sekretara.

PUT PRETSJEDNIKA C.JINARAJADASE.

Brat Jinarajadasa nalazi se u Evropi od maja mjeseca i ostati će do augusta 1947. U tom vremenu on će pohoditi mnoge zemlje i prisustvovati godišnim Skupštinama u nekim zemljama kao na primjer u Francuskoj, Italiji, Engleskoj i Norveškoj, Osim toga će pohoditi i Bugarsku i Rumunjsku, koje su baš u to vrijeme obnovile Društveni rad.

Dne 29 juna vraća se On u Švicarsku, gdje će prisustvovati Internacionalnom Kongresu u Luzernu, a koji će se vršiti od 4 do 12 jula. Na taj kongres pozvane su sve zemlje, medju koje spada i Jugoslavija. Naš nacionalni Pretsjednik, brat A.Piltaver zatražio je kod Narodnih Vlasti dozvolu za put u Švicarsku, te se nadamo, da će i naša zemlja biti zastupana i da će naše vlasti pokazati puno razumjevanje za ovu stvar.

STOGODIŠNJICA RODJENJA DR.ANNIE BESANT.

Prilikom 71 GLAVNE GODIŠNJE SKUPŠTINE, koja se vršila u Adyaru u decembru 1946 godine, vršili su se posebni sastanci pod pretsjedstvom sestre Shrimati Rukmini Devi, a na koje su bile pozvane mnoge istaknute ličnosti iz vanjskoga svijeta Indije, pa i drugih zemalja, da se uglavi način proslave Stogodišnjice velikog GENIJA Dr.A.Besant i prvoborca za oslobodjenje Indije.

Brat Pretsjednik C.Jinarajadasa poslao je u svijet po-

sebni cirkular o toj proslavi, kojega će braća naknadno primiti u prijevodu.
I mi ćemo se priključiti toj proslavi tako, da ćemo našu Godišnju Skupštinu uključiti u samu PROSLAVU kao simbol SNAGE, MOĆI i LJUBAVI Dr.Annie Besant. Potanje će se članove još obavjestiti.
Indija će na osobiti način proslaviti ovu Stogodišnjicu u znak velike zahvalnosti za sve što je ova neustrašiva žena učinila za oslobodjenje Indije. Ona je Indiju zadužila, a Indija si je toga svjesna, pa je zato nazivlje " Vječna Besant ".

STUDIJ TAJNE NAUKE.

U glavnom nastanu Društva, u Zagrebu,Mesnička 7/III započeo je studij TAJNE NAUKE pod vodstvom brata A.Piltavera. Čitavi studij se dijeli u tri glavna dijela, a trajati će nekoliko godina. Studijski sastanci su jedanput tjedno. Umoljavaju se braća u provinciji, da se takovim studijama pridruže u koliko im prilike dozvoljavaju.

Klic večnega brata

Velike spremembe v svetu so posledice doživljanja v človeku. Vsakdo nosi v svojem srcu problematiko sveta, čeprav jo išče večina izven sebe. Ta problematika pa ti daje nalogo, da otkriješ najboljšo rešitev, ko se odzoveš nežnim pobudam zastrtega duha. Ti veš, kaj je treba stvoriti. Ti poznaš pot, ker imaš v sebi moč, da uresničiš lastno vizijo resnice - Tvoje pogreške, tvoje razočaranje, tvoje veselje in tvoja žalost te učijo, da je treba iskati izvor moči v tem, kar je trajno, ne pa v onem, kar je minljivo-oboje je v tebi. Izbiraj !
Ti hočeš jasnosti, hrepeniš po lastnem izkustvu, proučuješ dela Onih Velikih, vendar še sedaj nisi predrugačil svojih življenskih običajev, ki te odtujujejo in zapirajo čisti luči, ki sveti v vsakem bitju. Edino v tej luči lahko uzreš cilj in svojo pot do njega. Vse je tako enostavno ... Tvoja vzgoja, vpliv okolja, dediščina tvoje lastne preteklosti, ta čuvar praga, pa so te zamotali, ti zatemnili čute in ti uspavali voljo.
Samo eno je potrebno: postani zopet zvest samemu sebi. Tako baš spoznal svoj smoter in namen svojega življenja. Če hočeš uzreti moj obraz, o brat, obraz, ki je v resnici tvoj, še preden si se rodil, vztrajaj za vsako ceno in neprestano upiraj oko v cilj, ki si ga spoznal v sebi. Hoti, pa boš razvil moč. Toda v boju prepusti vodstvo njemu, ki je nepremagljiv svojemu večnemu bratu.

Renatus

- - - . - - -

U mislima se treba od gomila odvojiti, u radu treba se s njima spojiti.

Lamartine

SVETSKE SMERNICE

Nepotpune zabeleške iz jutarnjeg razgovora u Huizen-u 1 januara 1947 godine. od J.E.Van der Stock-a.

Novi svet je tu, pun tuge i smetnji ali pun obećanja. Uglavnom čovek sme da kaže, da je najgore sada prošlo, tek što je prošlo ali još prolazi, da se više ne vrati.

Uzimajući u obzir bezbroj smernica modernog života, treba da smo si svesni, da postoje četiri glavna pitanja, da bismo mogli doprineti što više za njihovo pravilno rešenje.

1. Žene imaju novo mesto u novom svetu. Njihov rad u toku dva rata i divan doprinos podzemnoj aktivnosti, gde su delile svaku opasnost i dokazale, da su poverljive i dovitljive, kao i njihov doprinos u industriji itd. najzad ih je postavio na pravo mjesto kao drugarice čoveku u svim velikim stvarima društva. Ali, i ovde ima opasnih smernica. Ilustracije modernih magazina pokazuju jedan potpuno strašni stav prema ženama. Idealna devojka i žena tu prikazana je uskihkukova, jako našminkana, fantastično izopačena jedinka; ne majka dece, žena, ona koja stvara kuću, već stvaralac neplodnosti i vulgarnosti.
To je opasnost koja zadire duboko, i to ona koju treba da poznamo kao takvu, da je to napad na sam koren društvenog života. Na suprot takvoj "idealnoj" ženi postavimo standart ženstvenosti, ono što je istinito i zdravo, stvaralačko u pogledu kulturnih vrednosti, ženstveno u najdubljem duhovnom smislu.

2. Saradnja sa nevidljivima. Druga smernica koja se primećuje i za koju smo mi u Teozofskom Društvu donekle odgovorni je prepoznavanje važnosti nevidljivih uticaja u mnogim delovima sveta i u mnogim pokretima. Neki ljudi ih iskreno imenuju andjeoskim mnoštvom i svesni su da čovečanstvo može i treba da saradjuje s njima. Drugi su upravo sve više svesni nevidljivih uticaja neizmjerljivog, koji često odredjuje važne probleme. Da bismo mogli saradjivati sa tim uticajima, naš život treba da bude čist, neokaljan i treba da se trudimo da nam okolina bude što jednostavnija i što divnija, jer je to atmosfera u koju nevidljivi saradnici mogu lako da udju.

3. Umetnost. Obe ove tačke tesno su povezane sa trećom - mestom umetnosti u modernom životu. Umetnost je prošla kroz period eksperimenata u kojem su umetnici pravili razne eksperimente. Ali sad izlazimo iz perioda nesigurnosti u kojem su umetnici samo eksperimentirali sa novim oblicima i stalno radili sa promenljivim vrednostima. Neke nove umetnosti obečavaju mnogo, ne samo eksperimentalna traženja u kojima umetnik ne zna što hoće. Ma da je moderna umetnost još uvek haotična i mnogo toga je vulgarno i bez vrednosti, - samo traženje neobičnog i zbunjujućeg - neki sadašnji umetnici su uskoro stigli do novih veza boja, zvuka i opšteg postupka. Oni imaju svež pogled na život, snažno ocrtan na novi način. To treba da se ceni. Umetnost treba da bude sastavni deo svakidašnjeg života, stvari s kojima radimo mogu da budu divne i dobro izradjene. Stoga industrijska umetnost i njen razvoj u pravilnom smeru u vezi sa dnevnim životom, vrlo je važan. Mi možemo na to da utićemo ako imamo jasan pojam mesta umetnosti u kući i ako zahtevamo da su stvari u dnevnoj upotrebi lepih boja, oblika i materijala.

4. Nacionalno osećanje. Četvrda smernica koja se zapaža je mesto nacionalnog osećanja u novom svetu. Danas postoji očevidna opasnost od šovinizma, jer kao posledicu ratnih iskustva imamo

porast odanosti svojoj zemlji, a sadašnje nesigurnoati teže ekstremnim stavovima. Postoje tri različita stepena nacionalnih andjela i svaki od njih baca živahan život kroz ljude one zemlje nad kojom vlada. Ovi su poredjani po tipovima, počevši od mesnog plemenskog duha kog interesuje jedino jačanje ličnog ponosa i povečavanje podvojenog nacionalnog duha do isključenja svih drugih nacionalnosti; i kroz deve mentalnog sveta,koji su upleteni u mentalni život naroda; do moćnih Nacionalnih Deva svake zemlje, koji je Posmatrač i Saradnik svih drugih Nacionalnih Deva, njihov brat i savetnik. Na tom stepenu saradnja je zakon, čak kad svaki od tih Moćnih Bića ima svoj zadatak "za razvitak u brizi" svojih ljudi.

Naš zadatak je, da vidimo neminovnost nacionalnih osećaja i da razumemo ali, da cenimo i ono što je dobro kod drugih naroda isto tako kao kod svog. Tada ćemo prestati da dižemo pregrade jedan protiv drugoga zbog razlike govora i obićaja. Nacionalizam mora da se ceni i upotrebljava no ne da se uzvisuje i da bude predmet svadja, te da bude na teret susjednog naroda.

SAV JE ŽIVOT JEDNO .

Neka svi vide samo sreću,
Jedno kozmičko BRATSTVO,
Jedno univerzalno Dobro,
JEDAN IZVOR ZA SVE.

Upanishad.

SREĆU SVIMA.

Znanje svijeta je za sve.
Teška odgovornost leži na onome,
tko otkriva i širi znanje,koje
treba da služi svima u dobro a ne u zlo.
Za to treba ujediniti materijalističku znanost
sa spiritualnom,
Dodaj filantropske činjenice - Ujedini ih
te pokaži čovječanstvu PRAVI PUT
k ORGANIZACIJI ISPRAVNOG BRATSKOG ŽIVOTA.

Za čovječanstvo treba žrtvovati sve,
Ono nestaje ako nema takovih ljudi,
ali ako da, Ono je spašeno, Ono živi,
Ono nadje Sreću
MIR SVIMA I ZA SVE.

Upanishad